

Sagen blev saa af Sogneraadet indbragt for den højtærede Kultusminister ved en Skrivelse af 3dje September i Aar, men endnu er der, saa vidt mig bekendt, ikke kommet noget Svar herpaa fra Ministeren. Det, som har Betydning ogsaa ved denne Lovs Behandling, er Spørgsmaalet om, hvorvidt det virkelig ligger i Præstens Haand — endog uden Samraad med, ja formodentlig lige imod de to andre Skolekommissionsmedlemmers Vilje, ikke at tale om Sogneraadets — saaledes fuldstændig at kunne kuldkastrere den autoriserede Timeplan og forlange taget frem til Undervisning, hvad han lyster, selv om det i nok saa høj Grad kan trætte Børnene og i nok saa høj Grad er i Strid med Timeplanen og gode pædagogiske Grundsætninger, hvortil hører — det tror jeg at turde sige uden at gøre mig selv til Pædagog — at der skal herske Regelmæssighed i Undervisningen, og at den Timeplan, som ogsaa er ophængt til Underretning for Børnene, ikke brydes vilkaarlig, som sket er her. Det var kun dette Tilfælde, jeg vilde tillade mig at henlede deres Opmærksomhed paa, som faa at gøre med denne Sags videre Behandling, for at de, hvis de dele min Betragtning i denne Retning, kunne træffe Forholdsregler imod, at en saadan vilkaarlig Tilsidesættelse skal kunne finde Sted.

H. L. Jørgensen: Den Forhandling, der er ført i Dag om dette Lovforslag forekommer mig at vise, at Stemningen over for Forslaget ligesom er brudt mere ud. Det synes mig rigtignok, at for mange Medlemmer her i dette Ting hidtil have tiet uden at samtykke. Efter mit Syn paa denne Lov har jeg kun Grund til at være tilfreds med den Stemning, der nu er kommen frem. Hvis Tinget nemlig vedtager en saadan Skolelov som den, der nu er Udsigt til, vilde det være en uheldig Lovgivning fra dette Tings Side. Naturligvis tænker jeg ikke paa, at netop dette Forslag uforandret skulde kunne blive ophøjet til Lov. Der er næppe mange af Tingets Medlemmer, der ville gaa med dertil. Men selv om vi faa en Skolelov nærmest i Overensstemmelse med Fællesudvalgets Betænkning og de Overenskomster, der der ere truffene, vilde jeg ikke være tilfreds, thi det forekommer mig, at Tinget da alligevel vilde være gaaet længere bort fra sin tidligere Stilling, end det egentlig burde. Efter den Indflydelse, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) havde her i Tinget alle-

rede den Gang, Loven i 1895 blev forelagt, har jeg aldrig tvivlet om, at denne Lovs Skæbne for en stor Del for dette Tings Vedkommende var lagt i det ærede Medlems Hænder. Det var derfor med stor Glæde og Interesse, jeg paahørte det ærede Medlems første, indgaaende og, lad mig føje til: udmærket dygtige Foredrag. Jeg har efter dette Foredrags Indhold og i Betragtning af det ærede Medlems store Indflydelse her i dette Ting, specielt paa dette Omraade, Grund til at antage, at hvis det ærede Medlem vilde udarbejde en Skolelov, vilde denne blive en saadan, at baade det store Flertal af Befolkningen og af dette Tings Medlemmer vilde blive tilfreds med den. Det ærede Medlem sagde, at, hvad det fremfor alt gjaldt om, var at faa en Skolelov, der ikke alene var Lærerne tilpas, men ogsaa Befolkningen, saa at den virkelig blev til Velsignelse og kunde modtages med Tilfredshed. Lønningerne, sagde det ærede Medlem, skal jeg ikke dvæle længe ved, de ere saamænd rigelige nok, det ærede Medlem tillagde ikke denne Side af Sagen stor Betydning. Han dvælede stærkest ved, at, hvad det gjaldt om, var at sætte Befolkningen i saa nær Forbindelse med Skolen som muligt og give Hjemmene en større Myndighed over Skolens Anliggender. Det var egentlig Kvintessensen i det ærede Medlems Foredrag, og jeg kan sige, at jeg var glad derved. Jeg tvivler heller ikke om, at det ærede Medlem har den samme Opfattelse nu som tidligere, og jeg er forvisset om, at hvis det ærede Medlem skrev en Skolelov saaledes, som han ønskede den vedtagen her i Tinget, og han kunde faa den anerkendt af den høje Regering, vilde vi faa en Lov, som vi kunde være tilfredse med baade her inde og ude i Befolkningen.

Men naar man undersøger denne Sags Behandling og ser, hvor langt vi ere glædne bort fra, hvad der tidligere har været opstillet, faar man Indtrykket af, at det er Lønningerne og atter Lønningerne, hvorom det hele har drejet sig. I dette Lønnings-spørgsmaal skal jeg ikke fordybe mig videre, det er ikke for mig det afgørende. Men jeg skal dog bemærke — maaske kan det findes overflødigt, da Sagen nu foreløbig synes at være strandet, og vi saaledes staa paa bar Bund — at for Lovens Gennemførelse, for Skolesagen i dens Helhed vilde det vistnok være heldigt, om Maksimumslønnen var sat noget lavere og Begyndelseslønnen noget højere. Jeg ved ikke, hvorfor de unge Lærere skulde sidde saa længe uden fuld Løn. Det er vist